

13657. राहुकेतू यथाकाशे उदितौ जगतः तयो MBh. 8, 4464. राहोश्च सूतके (vgl. राहुसूतके) M. 4, 110. चन्द्र इव राहोर्मुखात्प्रमुच्य Kāṇḍ. Up. 2, 13. R. 5, 6, 27. स्थितमिव राहुमुखे शशाङ्कबिम्बम् Māñḍu. 67, 25. प्रविश्य वदनं राहोः MBh. 12, 10448. ऽग्रस्ते दिवाकोरे 3, 7062. पार्ष्णीमासीमिव निशा राहुग्रस्तनिशाकारम् 2667. R. 5, 21, 14. Māñḍu. 148, 16. Spr. 990. 3227. AK. 1, 1, 2, 9. वर्धमानः प्रज्ञाचन्द्रः (der Mond der Unterthanen d. i. der Fürst) — ग्रस्तो नियतिराहुणा (so v. a. starb) Rāga-Tar. 6, 292. राहु-शार्कमुपाग्रस्तम् MBh. 2, 2693. राहुः शशिकलामिव (गृह्णाति) Kāthā. 18, 169. ० घात AV. Pāṇi. in Ind. St. 10, 319. स बभूव यथा राहुः समीपे चन्द्रसूर्ययोः R. 6, 79, 45. शर्कं राहुर्हृषति MBh. 6, 78. राहुप्रकादयति चन्द्रादित्यौ 488. पर्वणीव मुसकुद्धो राहुः पूर्णं निशाकरम् (पीडयति) 5130. तान्प्रति (gegen die andern Planeten) राहुर्न वैरापते Spr. 3159. विधुपरि-धंसे च राहुग्रहः 3713. WEBER, RĀMAT. Up. 286. ० दर्शन Eklips VARĀH. Bṛh. S. 3, 11. ० गत verfinstert 5, 67. सराहोः शशिसूर्ययोः so v. a. verfinstert Buḥ. P. 3, 17, 8. Regent von Südwesten VARĀH. LAGHÚ. 2, 1. ० पूजा Verz. d. B. H. No. 1264. ० रिष्टशान्ति Verz. d. Oxf. H. 86, b, 44. ० मतस्य निर्वर्णम् 234, a, 25. ध्रुव, पर्व Ind. St. 10, 313. fg. तामस-कीलकसंज्ञा राहुमुताः केतवस्त्रयस्त्रिंशत् VARĀH. Bṛh. S. 3, 7, 11, 22. Viele Asura Rāhu BURN. Lot. de la b. l. 3. Nach Uṇādivy. im SĀṆSKHĪPTAS. soll nach ÇKDn. राहु (von रक् abgeleitet) = त्याग sein.
- राहुग्रसन n. das von Rāhu kommende Verschlingen d. i. Verfinstern der Sonne oder des Mondes Dāṣṭyānta. 79 in HARB. Anth. 224.
- राहुग्रहण n. das von Rāhu kommende Ergreifen d. i. Verfinstern der Sonne oder des Mondes R. GONN. 2, 33, 16.
- राहुग्रास m. Sonnen- oder Mondfinsterniss H. 123.
- राहुग्राह m. dass. H. 123, v. l.
- राहुच्छ्व n. frischer Ingwer Rāḥan. im ÇKDn.
- राहुभेदिन् m. Spalter Rāhu's, Bez. Viṣṇu's Ġarādh. in Verz. d. Oxf. H. 190, b, 12.
- राहुमूर्धभिद् m. der Rāhu den Kopf spaltete, Bez. Viṣṇu's Tāik. 1, 1, 31.
- राहुमूर्धकर m. Köpfer Rāhu's, Bez. Viṣṇu's H. 224, Sch.
- राहुरत्न n. Rāhu's Juwel, Bez. einer Art von Edelstein, = गोमेद Rāḥan. im ÇKDn.
- राहुल m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 57, 28. Sohnes des Çākjamuni LALIT. ed. Calc. 2, 1. BURN. Intr. 446. 535 (० भद्र). Lot. de la b. l. 2. 130. 164. SCHIEFNER, Lebensb. 245 (15; hier ० भद्र). 283 (33). eines Sohnes des Çuddhodana VP. 463, N. 20 (v. l. für राहुल). eines Ministers HIOUEN-TSANG I, 45. fg. ० सू Rāhula's Vater d. i. Çākjamuni H. 237.
- राहुलक m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, b, 23.
- राहुलत (?) m. N. pr. eines buddhistischen Patriarchen LIA. II, Anh. vi.
- राहुसंस्पर्श m. eine Berührung mit Rāhu so v. a. eine Sonnen- oder Mondfinsterniss HALĀ. 1, 41.
- राहुसूतक n. Rāhu's Geburt so v. a. Rāhu's Erscheinen, eine Sonnen- oder Mondfinsterniss JĀn. 1, 146; vgl. राहोश्च सूतके M. 4, 110.
- राहुगण (von रङ्गण) m. patron. Gotama's RV. ANUK. ÇAT. Br. 4, 4, 10. 18. 11, 4, 20. ĀÇV. Çā. 12, 11. राहुगणाः pl. zu राहुगण्य gaṇa

काणवादि zu P. 4, 2, 111.

राहुगण्य m. patron. von रङ्गण gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. fehlerhaft राहुकन्य PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 53, 20.

राहुच्छिष्ट n. Allium ascalonicum, Schalottenzwiebel (von Rāhu liegen gelassen d. i. verschmäh) Tāik. 2, 4, 35.

राहुत्सृष्ट n. dass. HĀn. 223.

1. रि, री, रियति (गति) Dhātup. 28, 111. रिणीति Nāigh. 2, 14 (गति). Dhātup. 31, 30 (गतिरेपणयोः); रिणीते, रिणीते 3. pl.; रीयते (स्वपो) Dhātup. 26, 29. रियतुस् P. 2, 2, 78, Vārtt. 1, Schol. partic. रीण. 1) freilassen, freimachen; laufen lassen: अयः RV. 1, 36, G. 2, 22, 4. 8, 7, 28. 32, 2. 9, 109, 22. 138, 1. त्वं वृतां अरिणा इन्द्र सिन्धून् 4, 19, 5. 42, 7. 2, 12, 3. 13. 6. सूर्यम् 4, 30, G. — 2) losmachen, ablösen, abtrennen: यया धिया गाम-रिणीत चर्मणा RV. 3, 60, 2. रिणाति (= पृक्करोति Durga) पञ्चः सु-धितिव वर्कणा 1, 166, G. Fraglich bleibt: वैश्वानरस्य दंसनाभ्यो वृद्धारि-णादेकः स्वपस्यया कविः 3, 3, 11. = प्राप्नोत् TS. Comm. — 3) entlassen so v. a. verleihen: त्वमिन्द्र शर्म रिणाः AV. 20, 133, 11. — 4) med. in Stücke gehen, sich auflösen; in's Fließen gerathen: तौदन्ते ग्रौयो रि-णाते वनानि RV. 5, 88, G. रीयते घृतम् 1, 133, 7. अश्वमेवती रीयते सं री-धम् 10, 33, 8. partic. रीण in Fluss gerathen, fließend AK. 3, 2, 42. H. 1498. Vgl. ली.

— caus. रेपयति P. 7, 3, 36. 86. Vop. 18, 8.

— अनु nachfließen: वर्त्मन्येषामनु रीयते घृतम् RV. 1, 83, 3. अरिहं बुध्नमनुरीयमाणाः VS. 10, 19.

— आ 1) laufen lassen: ए रिणाति वर्कियं प्रियं गिरा RV. 9, 71, 6.

— 2) laufen: आस्मै रीयते निवनेव सिन्धेवः 10, 40, 9. एङ् निम्नं न री-यते 1, 30, 2.

— नि 1) auflösen, trennen, zerstören: नि रिणाति शत्रून् RV. 1, 61.

13. 10, 116, 3. 120, 1. स्थिरा चिद्वी 1, 127, 4. पुत्राणि दस्मो नि रिणाति

जम्भैः 148, 4. विषम् AV. 5, 13, 1. अमूर्यै वर्षा नि रिणाति अस्पृ तम् RV.

9, 71, 2. नि ये रिणात्येज्ञसा वृथा गावो न दुर्धरैः etwa zerreißen 5, 36, 4.

— 2) sich frei machen, entinnen: निरिणानो वि धावति RV. 9, 14, 1.

उषा क्लेव नि रिणाति अस्मैः etwa freimachen so v. a. enthüllen 1, 124.

7. 5, 80, 6.

— निम् 1) ablösen: निश्चर्मणो गामरिणीत धीतिभिः RV. 1, 161, 7. —

2) anlocken oder verführen: लोपांमुद्रा वर्णं नो रिणाति RV. 1, 179, 4.

— प्र abtrennen, austreiben: यदेवस्य शर्वसा प्रारिणा अस्मू RV. 2.

22, 4. Dunkel ist: शुचिः अस्मै अत्रिवत्प्र स्वधितिव रीयते 5, 7, 9.

— वि zertrennen: अरिहं वर्क्येण वि रिणा अयर्वन् RV. 4, 19, 3.

— सम् zusammenfügen, herstellen, einrichten: सं तं रिणीयो विप्रुतं

देसोभिः RV. 1, 117, 4. 11. सामम् 19. भृक्षक्रमेतयाः सं रिणाति 5, 31, 11.

Kīṭ. Çā. 22, 6, 11. LĪṭ. 8, 8, 11. आपस्त्वा समरिणान् Wasser hat dich

zusammengespielt VS. 6, 18.

2. रि = रै am Ende eines adj. comp.; vgl. अतिरि, बृहन्नि und P. 1.

1, 48, 2, 47.

3. रि als Bez. der zweiten Note eine Abkürzung von रूपम् Verz. d.

Oxf. H. 200, b, 8.

रिःफ (aus रीफ) n. Bez. des 12ten astrologischen Hauses VARĀH. Bṛh.

1, 15. 20, 3. 10. 23, 6. Ind. St. 2, 254. 276. 281. — Vgl. रिष्फ.